

Hoofdstuk 82

Seth verwijt Henoeh zijn woorden van wijsheid

1. Toen Adam dat bij monde van Henoeh had gehoord, huiverde hij in zijn hart; want de toespeling op Kaïns uit zwarte eigenliefde begane broedermoord reet bij hem een oude wond open, zodat hij daarna niet meer in staat was om ook maar een woord over zijn trillende lippen te krijgen en dus zweeg hij bevend.
2. Meteen stapte Seth op Henoeh af en zei: "Henoeh, dat had je nu niet moeten doen, de oude vader Adam zo'n vreselijke angst aan te jagen en hem treurig maken door die enigszins onbezonnen toespeling op Kaïns misdaad; je zou hem dit zeker op een geheel andere, onopvallender manier hebben kunnen duidelijk maken! Kijk, dit is de eerste keer dat ik me gedwongen voel je iets te verwijten; leg een volgende maal bij zulke gelegenheden je woorden op de weegschaal der redelijkheid, opdat zij de vader mogen vertroosten, maar niet bedroeven! Jijzelf bent het, die ons altijd liefde en zachtmoedigheid leerde; maar volg eerst zelf precies op wat je ons leerde, - pas dan zal je leer de volle zegen, kracht en macht over onze harten winnen! Amen."
3. Henoeh dankte Mij echter in stilte in zijn hart voor het woord, dat hij tot Adam gesproken had en was hoogst verbaasd over de terechtwijzing, - hij sprak niet tegen, maar wendde zich dadelijk weer tot Mij en vroeg Mij hem uit te leggen wat uit Seths korte woorden op te maken viel.
4. "O heilige, liefdevolle Vader, U die alle duisternis der wereld in het helderste licht doorschouwt", zo begon Henoeh in zijn hart tot Mij te bidden en te vragen, "U weet, dat ik Uw heilige woord zonder toevoeging en zonder weglating getrouw aan Adam verkondigde! Hoe kan het dan, dat de zo waardige vader Seth het zo anders heeft opgevat?"
5. Ik kon toch onmogelijk anders spreken dan hetgeen Uw oneindige liefde mij ingegeven had!
6. Ook was Seth zojuist getuige, hoe U, O Jehova, Adam van zijn matheid bevrijd hebt en iedere vezel van zijn leven gesterkt!
7. O heilige Vader, Gij vol van liefde en erbarmen, toon mijn onvoorwaardelijke gehoorzaamheid ten opzichte van Uw heilige wil de oorzaak daarvan aan en hoe de zaak bij Seth weer volledig goedge maakt zou kunnen worden! Ik, Uw arme, zwakke Henoeh, beloof U in mijn U boven alles liefhebbende hart plechtig, dat zelfs niet één haar op mijn hoofd zich zal bewegen zonder Uw heilige wil! Amen."
8. Onmiddellijk zag Henoeh een vlammend schrift in zijn hart en er stond geschreven: "O Henoeh, waarom ben je daar bezorgd over?! Het hart begrijpt nog niet alles, wanneer het gehele hart niet volledig gevuld is met de eeuwige liefde; maar wanneer dat gebeurt, dan zal ook Seth de stenen en al het gras, planten, struiken en bomen heel duidelijk verneembare woorden met elkaar horen wisselen."
9. Maar zwijg voorlopig en laat je leerling het woord voor je voeren! Amen."
10. Daar Seth echter na deze vermanende woorden Henoeh geen aanstalten zag maken om te gaan spreken, begon hij onmiddellijk zichzelf af te vragen wat de reden zou kunnen zijn dat nu alles als het ware verstomd was; maar ook zijn eigen hart bleef stom. En daarom was Seth gedwongen zich weer tot Henoeh te wenden en hem te vragen waarom hij niets tegen zijn vroegere protest ingebracht had.
11. Vol hoogachting en liefde zei Henoeh: "O waardige vader Seth! Heeft een kind wel het recht zich tegen de vermaning van een vader te verzetten?! Je hebt mij weliswaar het woord van God verweten, dat ik heb moeten uitspreken; maar als je namens de Heer met mij spreekt, kan en mag ik vrijuit tot je

spreken en je vragen en antwoorden! Als je echter als vader op de toon van een leraar met mij spreekt, zie, dan is het mijn kinderlijke plicht je onvoorwaardelijk te gehoorzamen, te zwijgen en me in mijn eigen hart onmiddellijk met de liefde van Jehova te verenigen. Kijk vol verwachting, maar zonder vrees naar de spreker die door het dier wordt gedragen; want het is nu de wil van de Heer, dat hij voorlopig tegenover jullie mijn plaats zal innemen! Vraag hem, en hij zal je het meest passende antwoord geven in naam van Degene die hem daartoe heeft geroepen! Amen."

12. Deze terughoudendheid van Henoch deed de rechtschapen Seth geheel verstomd staan. Maar daarvoor in de plaats maakte zij Adam's tong weer los en hij zei tegen Seth: "Maar geliefde zoon! Jij, die mij tot troost door Jehova in plaats van Abel werd gegeven, zeg me eens, wat kan toch je hart zo verblind hebben?"

13. Je was in staat tegenover de spreker Gods het heilige woord van de Heer te bekritisieren - en toch had je nauwelijks tien ogenblikken eerder je ervan overtuigd hoe wonderbaarlijk mij dat gesterkt had!

14. Het woord uit de mond van Henoch, dat van de Heer uitging en de kinderen betrof, heeft bij mij een nieuw wonder veroorzaakt, dat belangrijker is dan Kaïn en Abel!

15. Het is waar, Henochs woorden over de eigenliefde van Kaïn en de overeenkomstige verstening van deze kinderen, door mijn schuld, hebben mij ernstig gekwetst; maar dat het mij zodanig gekwetst heeft was nu juist zo noodzakelijk, want anders zou immers de oude nog steeds brandende wond onmogelijk ooit geheel en al geheeld kunnen worden, zoals nu het geval is! Want waar de Heer verwondt, daar geneest Hij op wonderbaarlijke wijze; maar waar mensen elkaar schade berokkenen, - waarlijk, als de Heer geen erbarmen met hen heeft, zoals nu met mij, dan zullen zij in eeuwigheid de wederzijds toegebrachte schade niet weer goed kunnen maken!

16. Ik heb in het paradijs tegenover mijn trouwe vrouw gezondigd en de eerstgeborene werd mij tot een grote wond, - en tot nu toe was ik niet bij machte deze wond te genezen! Reeds driehonderd jaar geleden heb ik de kinderen streng afgezonderd en ik zie nu pas in dat ik daardoor gif in mijn oude wond gestrooid heb.

17. De Heer nam nu het gif bij mij weg en genas mijn oude wond door Henochs wonderbaarlijke woorden. Waarom heb je je dan aan de liefde vergrepen, nog voordat je hun wonderlijke betekenis in je hart herkend en doorzien hebt?

18. O Seth, o Seth, zie toe dat de Heer niet datgene weer uit je hart wegneemt wat Hij je reeds op zo'n heerlijke wijze gegeven heeft! Laat iedereen een volgende maal eerst naar mijn stem luisteren en diegene die ik ter ondersteuning tot mij roep, laat hem komen en mij helpen! Alleen bij gelegenheden zoals deze, waarbij de Heer zo duidelijk met ons optrekt, is het helemaal niet nodig dat wij elkaar ongevraagd helpen, daar toch de allerbeste mensenhulp in het niet valt bij de ware, onuitsprekelijke hulp van de Heer door Zijn almachtige woord, dat niet is zoals een menselijk woord, maar dat altijd een volbrachte daad is voor alle eeuwigheden der eeuwigheden.

19. En dus, lieve Seth, beken je vergissing voor de Heer; val neer en bid de Heer om genade en erbarmen, opdat Hij je weer aan zal zien! Amen."